

Книга пророка Йоїла і Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня — Номер тридцять п'ять

Jeff Pippenger
2026-01-27

Номер тридцять п'ятий

На сторінці 81 «Ранніх творів» (а «81» є символом одного божественного Первосвященника та вісімдесяти священників) записано другий сон Вільяма Міллера. Подібно до Навуходносора, Вільям Міллер мав два сни. Другий сон Навуходносора в четвертому розділі книги Даниїла подано в контексті Мойсеевого вислову «сім часів» із 26-го розділу книги Левіта. Міллер застосовував четвертий розділ книги Даниїла, щоб ілюструвати «сім часів» двадцять шостого розділу Левіта, коли він навчав про 2 520, хоча називав це «сімома часами». Міллер не усвідомлював, що Навуходносор був його типологічним прообразом, але 2 520 днів Навуходносора в четвертому розділі символічно виражено і самим словом «розсіяти», і фактом, що це слово трапляється «сім разів», перш ніж у сні Міллера з'явився чоловік із щіткою для сміття.

Сестра Вайт називає Міллера «Батьком Міллером», але не в язичницький спосіб, як це роблять католики, а в патріархальний, подібно до батька Авраама. Міллер є символом, він — людина завіту, яка уособлює ланцюг біблійних символів на шляху до остаточного завіту зі ста сорока чотирма тисячами. Пророк Йоїл сповіщає, що в останні дні старці бачитимуть сни, і Вільям Міллер є старцем нашої історії, а також тим землеробом, який сповнив пророцтво Вільяма Тиндейла, де сказано: «Якщо Бог збереже мені життя, то ще до того, як минуть багато років, я зроблю так, що хлопець, який оре плугом, знатиме Писання краще, ніж ти».

Бог послав Свого ангела, щоб торкнутися серця фермера, який не вірив у Біблію, і спонукати його досліджувати пророцтва. Ангели Божі неодноразово відвідували того обраного, щоб спрямовувати його розум і відкрити його розумінню пророцтва, які завжди були темними для Божого народу. Йому був даний початок ланцюга істини, і його вели шукати ланку за ланкою, доки він не споглянув із подивом і захопленням на Слово Боже. Він побачив там досконалий ланцюг істини. Те Слово, яке він вважав не натхненним Богом, тепер відкрилося перед його поглядом у своїй красі й славі. Він побачив, що одна частина Писання пояснює іншу, і коли якийсь уривок був недоступний його розумінню, він знаходив в іншій частині Слова те, що його пояснювало. Він ставився до святого Божого Слова з радістю та з найглибшою повагою і благоговінням. Ранні твори, 230.

Міллер був тим землеробом, який сповнив пророцтво Тиндейла, а його перша публікація пророчого знання, яке він зібрав із розпечатання Даниїла 8:14, з'явилася у 1831 році, через

двісті двадцять років після видання Біблії короля Якова. Джон Вікліф, Вільям Тіндейл і видання Біблії короля Якова 1611 року становлять три віхи, що започатковують двохсотдвадцятирічне пророцтво, яке завершується тоді, коли плугатар із пророцтва Тіндейла відкріє Боже Слово для першої ангельської вістки, за якою мали йти ще два ангели. Той перший ангел прибув у 1798 році, а третій — у 1844 році. Вікліф, Тіндейл і король Яків пов'язані з землеробом, який мав сповнити пророцтво Тіндейла і який символізував би історію трьох ангелів від 1798 до 1844 року.

Альфа-відкриттям Вільяма Міллера були 2 520 років із Левіта 26, а його омега-відкриттям — 2 300 років із Даниїла 8:14. 2 520-річне розсіяння Юди почалося 677 року до н. е. і закінчилося 1844 року. 2 300 років із Даниїла 8:14 закінчилися 1844 року. Обидва завершилися одночасно 1844 року, а початкові точки альфа- та омега-відкриттів Вільяма Міллера були розділені двомастами двадцятьма роками. «Двісті двадцять» — символ Вільяма Міллера, за свідченням двох свідків. Альфа- та омега-відкриття Міллера представлені 1798 і 1844 роками. 2 520-річне розсіяння проти північного царства закінчилося 1798 року, а через сорок шість років, у 1844-му, закінчилися 2 300 років.

Період у 2520 років, що завершився 1798 року, позначає ту дату, а період у 2520 років проти Юди, що завершився 1844 року, дає період у двісті двадцять років. Це означає, що період у 2520 років проти Ізраїлю утворює пророчий період у сорок шість років, а період у 2520 років проти Юди — пророчий період у двісті двадцять років. Альфа того періоду — 677 р. до н. е., а омега — 457 р. до н. е.; отже, альфа як періоду тривалістю сорок шість років, так і періоду тривалістю двісті двадцять років, позначена 2520, а омега обох ліній — 2300. Два «розсіяння» по 2520 років слугують двома свідками періоду, що починається з 2520 і закінчується 2300. Обидві ті лінії визначають відкриття альфи й омеги Вільяма Міллера.

Сон Вільяма Міллера

Мені наснилося, що Бог невидимою рукою послав мені вишукано оздоблену скриньку близько десяти дюймів завдовжки і шести — завширшки, квадратної форми, з чорного дерева, химерно інкрустовану перлами. До скриньки був прикріплений ключ. Я негайно взяв ключ і відкрив скриньку, і, на моє здивування та подив, побачив, що вона була наповнена всілякими коштовностями різних видів і розмірів, діамантами, дорогоцінним камінням, а також золотими й срібними монетами всіх розмірів і вартості, прекрасно розкладеними на своїх відповідних місцях у скриньці; і, так упорядковані, вони відбивали світло й сяйво, якому могло дорівнятися лише сонце.

Я вважав, що не маю права насолоджуватися цим чудовим видовищем наодинці, хоча моє серце було в захваті від блиску, краси й цінності його вмісту. Тож я поставив його на столик посеред своєї кімнати й дав знати, що всі охочі можуть прийти та побачити найславетніше й найяскравіше видовище, яке будь-коли бачила людина в цьому житті.

Люди почали входити: спочатку їх було небагато, але дедалі більшало, аж поки не зібрався натовп. Коли вони вперше заглядали у скриньку, дивувалися й вигукували від радості. Але коли глядачів ставало більше, кожен починав торкатися коштовностей,

виймаючи їх зі скриньки та розсипаючи на столі.

Мені спало на думку, що власник знову жадає з моїх рук скриньку та коштовності; і якщо я допущу, щоб їх було розсіяно, я вже ніколи не зможу знову розкласти їх по належних місцях у скриньці, як раніше; і мені стало зрозуміло, що я ніколи не зможу впоратися з цією відповідальністю, бо вона була б незмірною. Тоді пролунало моє благання до людей не торкатися їх і не виймати зі скриньки; але що наполегливішими були мої благання, то більше вони їх розсипали; і тепер, здавалося, вони розкидали їх по всій кімнаті, на підлозі й на кожному предметі меблів у кімнаті.

Тоді я побачив, що серед справжніх коштовностей і монет вони розсипали незліченну кількість підроблених коштовностей і фальшивих монет. Я був украй обурений їхньою підлою поведінкою та невдячністю і дорікав і докоряв їм за це; але чим більше я дорікав, тим більше вони розсипали підроблені коштовності й фальшиві монети серед справжніх.

Тоді я розсердився у своїй тілесній душі й почав застосовувати фізичну силу, щоб виштовхати їх із кімнати; але поки я виштовхував одного, входили ще троє й заносили бруд, стружку, пісок і всілякий мотлох, аж поки не вкрили ними всі справжні коштовності, діаманти й монети, тож вони всі зникли з очей. Вони також розірвали на шматки мою скриньку й розкидали її серед того мотлоху. Я думав, що ніхто не зважає на мій смуток чи мій гнів. Я цілком зневірився й упав духом, сів і заплакав.

Коли я так плакав і тужив через мою велику втрату та відповідальність, я згадав Бога і ревно молився, щоб Він послав мені допомогу.

Щойно всі люди вийшли з неї, двері відчинилися, і до кімнати увійшов чоловік; а він, тримаючи в руці щітку для змитання сміття, відчинив вікна і почав змитати з кімнати бруд і сміття.

Я закричав йому, щоб він стримався, бо серед сміття було розкидано кілька дорогоцінних каменів.

Він сказав мені: «Не бійся», бо він «подбає про них».

Тоді, коли він змів бруд і сміття, фальшиві коштовності та підроблені монети, усе піднялося й, мов хмара, вилетіло через вікно, і вітер поніс їх геть. У метушні я на мить заплющив очі; коли їх розплющив, усе сміття щезло. Коштовності, діаманти, золоті й срібні монети лежали рясно розсипані по всій кімнаті.

Потім він поставив на стіл скриньку, набагато більшу й гарнішу за попередню, і жменями збирав коштовності, діаманти, монети та кидав їх у скриньку, доки не лишилося жодного, хоча деякі з діамантів були не більші за вістря шпильки.

Тоді він закликав мене: «Прийди і подивись».

"Я заглянув у скриньку, але мене засліпило побачене. Вони сяяли удесятеро більшим блиском, ніж раніше. Я подумав, що їх відшліфували в піску ноги тих лихих людей, які розсипали їх і втоптали в порошок. Вони були розкладені у скриньці в прекрасному порядку, кожен на своєму місці, без жодних видимих зусиль того, хто викидав їх туди. Я

скрикнув від великої радості, і той крик розбудив мене." Ранні твори, 81–83.

Починаючи зі сторінки «81», що є символом священників, сон окреслює історію діяльності Лаодикійської Церкви адвентистів сьомого дня зі знищення основоположних істин, зібраних Божеством через людську природу Вільяма Міллера. Історія закінчується, коли Міллер «вигукнув від великої радості», і цей крик «розбудив» його. Історія, представлена в сні, завершується на гучному кличі третього ангела, що є кульмінацією опівнічного кличу. Історична оповідь сну Міллера також представляє віхи історії мілеритів і, відповідно, паралельну історію руху ста сорока чотирьох тисяч. Не менш важливо й те, що історична репрезентація сну також містить пророчий фрактал історії, яка почала повторюватися 2023 року.

Перлини істини, визнані в історії ста сорока чотирьох тисяч, було публічно задокументовано 2004 року, а згодом — знову 2012 року, коли представлення «Таблиць Авакума» зібрало групу, якій судилося бути розсіяною. Ті істини були покладені на стіл 2004 року з першим представленням істин, що були розпечатані 1989 року. Тоді лише «дехто» зважив на цю звістку, але 2012 року цикл із 95 доповідей під назвою «Таблиці Авакума» зібрав натовп, бо «люди почали приходити: спочатку їх було мало, але число зростало до натовпу».

Від 2012 року до 18 липня 2020 року ті істини були поступово розсіювані та засипувані сміттям. 18 липня 2020 року прибічники вістки Таблиць Авакума були розсіяні на період трьох із половиною днів.

І коли вони скінчать своє свідчення, звір, що виходить із безодні, воюватиме з ними, і переможе їх, і вб'є їх. І трупи їхні лежатимуть на вулиці великого міста, що духовно зветься Содом і Єгипет, де й Господа нашого було розп'ято. І бачитимуть їх люди з народів, і племен, і мов, і націй три з половиною дня, і не дозволять покласти їхні трупи в гроби. І ті, що живуть на землі, радітимуть з них і веселитимуться, і дари посылатимуть один одному, бо ці два пророки мучили мешканців землі. Об'явлення 11:7–10.

У суботу, 30 грудня 2023 року, Future for America приєдналася до зустрічі у Zoom — це була її перша публічна зустріч після 18 липня 2020 року. 30 грудня 2023 року — це 1 260 днів після 18 липня 2020 року, або «три з половиною дні». Тоді як Ілля та Мойсей лежали мертвими на вулиці, інша група «радіє». Future for America у липні 2023 року повернулася до видання пророчого послання, бо послання, яке тоді мало піти до всієї землі, за пророчою необхідністю мусило прийти з «пустелі». Три з половиною дні, або 1 260 днів, — це пустеля.

І жінка втекла в пустелю, де вона має місце, приготоване Богом, щоб її там годували тисячу двісті шістьдесят днів. Об'явлення 12:6.

«Пустиня» — це «тисяча двісті шістьдесят днів», тобто 1 260 днів, що також є «три з половиною дня», і це подано в Об'явленні 12:6, а «126» є десятою частиною від 1 260. Одна з дивовижних істин, розпечатаних тоді, полягала в необхідності покаяння у виконання

молитви «сім разів» у книзі Левит, двадцять шостий розділ.

1 260 днів також є символом 2 520 днів. «Сім разів» проти північного царства почалися у 723 р. до Р. Х. і закінчилися в 1798 р. Середина припадає на 538 р., утворюючи, таким чином, 1 260 років, протягом яких язичництво попірало святилище та воїнство, а потім 1 260 років, протягом яких папство попірало святилище та воїнство. Ця пророка структура узгоджується з 1 260 днями від Хрещення Христа до хреста, за якими слідує 1 260 пророчих днів до 34 р. по Р. Х., коли Євангеліє було звернене до язичників. Отже, на підставі двох свідків 1 260 є частиною 2 520 днів, тобто Мойсеевих «семи разів» двадцять шостого розділу Книги Левіт.

Голос у періоді «пустелі», що почався в Суботу, 18 липня 2020 року, і тривав до Суботи, 30 грудня 2023 року, почав волати в липні 2023 року; і коли цей «пустельний» період завершився в Суботу, 30 грудня 2023 року, настало воскресіння Мойсея та Іллі. Послання цього голосу вказало, що віха паралельних перших розчарувань у кожному реформаторському русі пояснювала помилкове передбачення 18 липня 2020 року в контексті притчі про десять дів. Воно закликала чоловіків і жінок до покаяння, представленого молитвою з двадцять шостого розділу Книги Левіт. Сон Міллера виражає саме це покаяння, коли він записує: «Коли я так плакав і побивався через мою велику втрату та відповідальність, я згадав Бога і ревно молився, щоб Він послав мені допомогу».

Прийдіть і побачте

Сон Міллера розділений двома повтореннями вислову "прийди та подивися". Першого разу Міллер запрошує людей "прийди та подивися", а вдруге "чоловік зі щіткою для сміття" запрошує Міллера "прийди та подивися". "Прийди та подивися" — це пророчий символ, який ідентифікує пророку істину, з якої знято печать. Кожна з перших чотирьох печатей містить повеління: "Прийди та подивися".

І я бачив, коли Агнець розкрив одну з печаток, і почув, мов гуркіт грому, як одна з чотирьох живих істот сказала: Прийди й подивися. ... І коли він розкрив другу печатку, я почув, як друга жива істота сказала: Прийди й подивися. ... І коли він розкрив третю печатку, я почув, як третя жива істота сказала: Прийди й подивися. ... І коли він розкрив четверту печатку, я почув голос четвертої живої істоти, що казав: Прийди й подивися. Об'явлення 6:1, 3, 5, 7.

«Прийди і подивися» на початку сну Міллера є Альфою, а завершальне «прийди і подивися» — Омегою. Сон ототожнює розпечатування на початку сну з дорогоцінними каменями, які, коли «розташовані, вони відбивали світло і славу, що дорівнювали лише сонцю». Коли Христос запросив Міллера «прийди і подивися» на Омегу, Міллер каже: «мої очі були засліплені видовищем. Вони сяяли славою, удесятеро більшою, ніж раніше». Світло Альфи було як сонце, а світло Омegi вдесятеро перевищувало сонце.

Розсіяння

Смуток і покаяння Міллера представлено наприкінці періоду, що розпочався першим «прийди й подивися» і завершився останнім «прийди й подивися». У періоді, який починається з того, що Міллер розпечатує послання для народу, а потім закінчується тим, що Христос розпечатує послання Міллерові, слово «розсіювання» трапляється «сім разів». Міллер уживе це слово ще раз, але між першим і останнім розпечатанням «розсіювання» вжито «сім разів». Біблія визначає суд «семи часів» словом «розсіювання».

І розсію вас між язичниками, і витягну меч слідом за вами; і земля ваша опустіє, а міста ваші будуть спустошені. Левіт 26:33.

Найпершою істиною, яку відкрив Міллер, були «сім часів» із двадцять шостого розділу книги Левіт, а в його сні протягом періоду між оприлюдненням звістки Міллера та оприлюдненням звістки Христа всі основоположні істини, представлені працею Вільяма Міллера, мали бути вкриті сміттям і фальшивими монетами богословів лаодикійського адвентизму сьомого дня. Це відкинення основоположних істин зображене як сім розсінь у межах історії між альфою та омегою. «Сім часів» є символом праці Вільяма Міллера, яка, своєю чергою, становить підвалини адвентизму сьомого дня; центральним стовпом цієї самої основи є 2300 днів Дан. 8:14. Це вказує на те, що 2520 років розсіювання, які були першим, або альфа-відкриттям Вільяма Міллера, позначають початок періоду, що завершився омега-відкриттям Вільяма Міллера — 2300 днями.

Коли лаодикійський Адвентизм сьомого дня у 1863 році відкинув «сім часів», він відкинув перше відкриття Вільяма Міллера, його альфа-відкриття і засадниче відкриття. Останнім із відкриттів Міллера був період у 2300 днів, його омега-відкриття і вінцеве відкриття. «Сім часів», що завершилися 1798 року, становили 2520, а 2300 днів припали на 1844 рік.

Саме чоловік із щіткою для бруду збирає дорогоцінні камені після того, як їх розсіяли сім разів. Тоді скринька стає більшою й прекраснішою та сяє удесятеро яскравіше, ніж сонце. Число десять є символом випробування, і ті дорогоцінні камені тому сяють у випробуванні щодо дня сонця, тож сон Міллера починається 1798 року й закінчується гучним кличем третього ангела при недільному законі.

Історія міллеритів від 1798 до 1863 року є також історією від 1798 року до недільного закону, що незабаром настане. Історія, представлена в сні Вільяма Міллера, яка охоплює проміжок між словами Міллера «Прийдіть і подивіться» та словами Чоловіка із щіткою для бруду «Прийдіть і подивіться», є водночас періодом від 1798 до 1863 року й періодом від 1798 року до недільного закону. Лінія, що закінчується 1863 року, є пророчим фракталом лінії, яка починається 1798 року і завершується недільним законом. Обидві ці лінії представлені в сні Міллера.

Зачинені двері 22 жовтня 1844 року є прообразом зачинених дверей під час недільного закону. Пророцтво про 2 300 років, яке сповнилося 1844 року, є прообразом недільного закону.

«Прихід Христа як нашого первосвященика до Святого Святих для очищення святилища, показаний у Даниїла 8:14; прихід Сина Людського до Давнього днями, як подано в Даниїла 7:13; і прихід Господа до Свого храму, передвіщений Малахією, є описами однієї й тієї самої події; і це також представлено приходом Нареченого на весілля, описаним Христом у притчі про десять дів, у Матвія 25». Велика боротьба, 426.

Лінії

Омегою відкриттів Міллера було 2300-річне пророцтво, тож і 1844 рік, і недільний закон представлені 2300 роками. Це означає, що 2520 є альфою, а 2300 — омегою обох ліній; одна лінія завершується 1863 року, а інша — недільним законом. На обох лініях пророцтво 2520 є альфою і/або наріжним каменем. Фрактал від 1798 до 1863 року в засадничій історії міллеритів також узгоджується з іншим фракталом в омезі — вінцевій історії ста сорока чотирьох тисяч.

Під час 9/11 Бог покликав Свій народ повернутися до стародавніх стежок Єремії, які є підвалинами, які, своєю чергою, представлені посланцем основоположної історії, який, у свою чергу, представлений своїм основоположним альфа-відкриттям «семи часів». «Сім часів» є символом підвалин ста сорока чотирьох тисяч, і під час 9/11 запечаткування цієї групи почалося з випробовчої вістки про підвалини, яку представляє найперша основоположна істина Вільяма Міллера та Адвентизму. Під час 9/11 розпочався час запечаткування, і при настанні незабаром прийдешнього недільного закону час запечаткування ста сорока чотирьох тисяч завершиться.

Ця історія є фракталом, що починається з 2 520 і закінчується 2 300, і, отже, є третьою лінією пророчої історії, представленою у сні Вільяма Міллера. 2 520 сповнилося в 1798 році, а 2 300 — у 1844 році. Діло, представлене двома лініями, — це діло Христа — поєднання Його Божества з нашою людською природою. Це діло перетворення грішника на святого, відновлення вищої природи на її законному престолі над нижчою природою. З цієї причини людському тілу потрібно 2 520 днів, щоб повністю відтворити кожну клітину в тілі, і те саме тіло ґрунтується на 23 чоловічих хромосомах, поєднаних із 23 жіночими хромосомами. Разом вони утворюють живий храм, представлений числом «46», що є періодом від 1798 до 1844 року, тобто періодом сну Вільяма Міллера — від 2 520 у 1798 році до 2 300 у 1844 році.

Сон Вільяма Міллера також містить ще один вартий уваги фрактал. Період від 9/11 до недільного закону є фракталом періоду від 1798 року до недільного закону, як і від 1798 до 1863 року. Період від 2023 року до недільного закону є фракталом періоду від 9/11 до недільного закону, і це та історія, на яку всі лінії в сні Міллера вказують як на їхню омегу. Це період, коли первісні істини звеличені до міри, що вдесятеро перевищує сонце.

Два турнюри

У 1840-х роках слово «bustle» (у значенні іменника) зазвичай означало енергійну, жваву або галасливу діяльність — часто з відтінком метушні, збудження, поспіху чи хвилювання. Цим словом позначали жвавий рух, метушню або метушливу діяльність, чи то в натовпі, у домі,

на ринку або під час певної події. Отже, «bustle» у сні Міллера означало б миттєвий шквал діяльності, збудження або невідкладних справ, що відбувалися саме в той момент, — скороминуче поживавлення чи метушню поточної ситуації або події.

Міллер стверджує: «Тоді, коли він змітав бруд і сміття, фальшиві коштовності та фальшиву монету, усе піднялося й вилетіло з вікна, мов хмара, і вітер поніс їх геть. У метушні я на мить заплющив очі; коли їх розплющив, сміття геть зникло».

«Метушня» позначає два моменти в сні Міллера: перший — коли натовп розкидає коштовності, і далі — коли чоловік із щіткою для сміття відчиняє вікна й починає вимітати фальшиві коштовності. Перша, альфа-метушня, — це прикриття коштовностей, а друга, омега-метушня, — відновлення коштовностей. Під час цієї метушні Міллер заплющив очі. Міллер спочив у 1849 році, саме в той момент, коли Христос вдруге простягав Свою руку, щоб зібрати останок Свого народу. Тоді Міллер заплющив очі, а в 1850 році його істини знову були покладені на стіл на виконання повеління Авакума записати видіння і зробити його ясним. У той період метушні Міллер заплющує очі, і коли пробуджується, коштовності перебувають у процесі відновлення.

Друге поживавлення у його сні відбувається тоді, коли стяг ста сорока чотирьох тисяч воскресає, очищується від скверни й доводиться до чистоти як той стяг, який Захарія називає коштовними каменями на вінці.

І спасе їх того дня Господь, Бог їхній, як отару Свого народу; бо вони будуть, як каміння вінця, піднесені як знамено над Його землею. Бо яка велика Його доброта, і яка велика Його краса! Зерно звеселить юнаків, а молоде вино — дів. Просить у Господа дощу в час пізнього дощу; Господь утворить блискучі хмари і дасть їм зливи дощу, кожному — траву на полі. Бо ідоли говорили марноту, і віщуни бачили брехню та оповідали фальшиві сни; вони втішають марно: тому пішли вони своєю дорогою, як отара, були стривожені, бо не було пастиря. Запалав Мій гнів на пастирів, і козлів Я покарав; бо Господь Саваот відвідав Свою отару — дім Юдин — і вчинив їх Своїм прекрасним конем у битві. Захарія 9:16–10:3.

«Отара Його народу» є і стягом, і камінням (коштовностями) на вінці. Отара Його народу виявляється під час пізнього дощу, бо повеління — просити пізнього дощу в час пізнього дощу. Отара протиставляється тій «отарі», що пішла своїм шляхом, а не дорогою давніх стежок Єремії. У час пізнього дощу дорогоцінні камені, якими є Його отара, будуть Його добірним конем у битві. Той «добірний кінь» — це Церква тріумфуюча, представлена в первісній християнській Нареченій, символізована Петром, який, немов білий кінь у період першої печаті, вийшов, щоб перемагати й щоб перемогти.

І я побачив, коли Агнець розкрив одну з печатей, і почув, наче гуркіт грому, як одне з чотирьох живих створінь промовило: Прийди та подивися. І я побачив, і ось — кінь білий: і той, хто сидів на ньому, мав лук; і дано було йому вінець; і він вийшов, перемагаючи, щоб перемогти. Об'явлення 6:1, 2.

Петро, отже, є символом першої християнської Церкви апостолів під час п'ятдесятницького виливання дощу і символом останньої християнської Церкви під час пізнього дощу, який мав свій прообраз у п'ятдесятницькому виливанні.

І я побачив небо відкрите, і ось кінь білий; і Той, Хто сидів на ньому, зветься Вірний і Істинний, і в праведності Він судить і веде війну. Очі Його — немов полум'я вогненне, і на голові Його — багато діadem; і мав Він ім'я написане, якого ніхто не знає, крім Нього Самого. І був Він зодягнений у ризу, умочену в крові; і ім'я Його зветься: Слово Боже. І війська, що на небі, йшли за Ним на білих конях, зодягнені в тонкий льон, білий і чистий. Об'явлення 19:11–14.

Білі коні являють собою військо Христа, що воскресає у 37-му розділі книги пророка Єзекіїля; це — Церква торжествуюча, і вони — дорогоцінні камені у вінці, бо Христос утверджує Своє Царство слави в час пізнього дощу. Як представники Його царства, сто сорок чотири тисячі є дорогоцінними каменями у вінці, який є символом царства, яке Він приймає по завершенні 2300 днів, завершення, яке настало 22 жовтня 1844 року і знову настане під час недільного закону. Те царство білих коней підноситься в період пізнього дощу, коли відчиняються небесні вікна, бо Іван побачив білого коня, коли небо було відкрите.

В альфа-метушні 1849 року Міллер заплющив очі в смерті на коротку мить. Міллер був Іллею, і Ілля помер 18 липня 2020 року, і пролежав на вулиці 1 260 днів, аж доки не досяг омега-метушні, після чого був пробуджений. Його пробудження позначене як таке, що настало тоді, коли чоловік із мітлою відчинив вікно неба, щоб вимести сміття. Військо білих коней піднімається, коли відчиняється вікно неба, і тоді визначається відділення істинного від фальшивого. Це відділення також окреслено у книзі Малахії.

Принесіть усі десятини в комору, щоб у домі Моїм була пожива, і випробуйте Мене тепер у цьому, говорить Господь Саваот: чи не відчиню Я вам небесні вікна і не виллю на вас благословення таке, що не стане місця, щоб його вмістити. Малахії 3:10.

Духи пророків коряться пророкам, а Іван у Книзі Об'явлення, сон Міллера та Малахія дають три свідчення щодо часу, коли відчиняються небесні вікна. У сні Міллера це припадає на омегу заклик «Прийди і подивися». Сум'яття в альфі було тоді, коли почалося розсіяння, а омега — коли починається збирання.

Перш ніж продовжити розгляд сну Міллера, ми хочемо долучити коментар Джеймса Вайта до цього сну. Джеймс Вайт визначає справжні коштовності як істинний Божий народ, а фальшиві коштовності — як нечестивців. Я визначаю коштовності як істини, протиставлені помилці. Коштовності й фальшиві коштовності — це і звістка, і вісники, протиставлені помилці та фальшивим вісникам.

Сон брата Міллера

Наведений нижче сон було опубліковано в Advent Herald понад два роки тому. Тоді я побачив, що він чітко окреслив наш минулий досвід щодо другого пришествя і що Бог

дав цей сон на користь розсіяної отари.

Серед ознак близького настання великого і страшного дня Господнього Бог установив сни. Див. Йоїл 2:28–31; Дії 2:17–20. Сни можуть приходити трьома способами; по-перше, «через многоту справ». Див. Екклезіяст 5:3. По-друге, ті, хто перебувають під нечистим духом і обманом Сатани, можуть мати сни під його впливом. Див. Повторення Закону 8:1–5; Єремія 23:25–28; 27:9; 29:8; Захарія 10:2; Юда 8. І по-третє, Бог завжди навчав і досі навчає свій народ більшою чи меншою мірою через сни, які приходять через посередництво ангелів і Святого Духа. Ті, хто стоять у ясного світлі істини, знатимуть, коли Бог дає їм сон; і такі не будуть обмануті й зведені фальшивими снами.

"І сказав: Послухайте ж слова Мої; якщо буде пророк серед вас, Я, Господь, дам Себе пізнати йому у видінні, і говоритиму з ним уві сні." Числа 12:6. Сказав Яків: "Ангел Господній говорив до мене уві сні." Буття 31:2. "І Бог прийшов до Лавана сиріянина вночі уві сні." Буття 31:24. Прочитайте сни Йосипа, [Буття 37:5–9,] а потім цікаву оповідь про їхнє сповнення в Єгипті. "У Гів'оні Господь з'явився Соломонові вночі уві сні." 1 Царів 3:55. Великий важливий образ другого розділу Даниїла був даний уві сні, так само як і чотири звірі тощо сьомого розділу. Коли Ірод шукав погубити Немовля-Спасителя, Йосип був попереджений уві сні, щоб утекти до Єгипту. Матвія 2:13.

'І буде в ОСТАННІ ДНІ, говорить Бог, вилию від мого Духа на всяку плоть: і пророкуватимуть сини ваші і дочка ваші, і юнаки ваші бачитимуть видіння, і старці ваші снитимуть сни.' Дії 2:17.

Дар пророцтва через сни та видіння є тут плодом Святого Духа, і в останні дні має проявитися настільки, щоб становити знамення. Це один із дарів євангельської церкви.

'І Він поставив одних апостолами; і інших ПРОРОКАМИ; і інших євангелістами; і інших пастирями та вчителями; для вдосконалення святих, для справи служіння, для збудування тіла Христового.' Ефесеям 4:11, 12.

«І одних Бог поставив у церкві: по-перше апостолів, по-друге ПРОРОКІВ», тощо. 1-е до Коринтян 12:28. «Не погорджуйте ПРОРОЦТВАМИ». 1-е до Солунян 5:20. Див. також Дії апостолів 13:1; 21:9; Римлян 7:6; 1-е до Коринтян 14:1, 24, 39. Пророки або пророцтва дані для збудування церкви Христової; і зі слова Божого не можна навести жодного доказу, що вони мали припинитися раніше, ніж мали припинитися євангелісти, пастирі та вчителі. Але, каже заперечник: «Було стільки фальшивих видінь і снів, що я не можу мати довіри до чогось подібного». Правда, що сатана має свою підробку. Він завжди мав фальшивих пророків, і, безперечно, можемо очікувати їх і тепер, у цю його останню годину обману й триумфу. Ті ж, хто відкидає такі особливі об'явлення через те, що існує підробка, з не меншою доречністю можуть піти ще далі й заперечити, що Бог коли-небудь об'являв Себе людині у сні чи видінні, бо підробка існувала завжди.

Сни та видіння є засобом, через який Бог об'являв Себе людині. Через цей засіб Він говорив до пророків; Він помістив дар пророцтва серед дарів євангельської церкви і відніс сни та видіння до інших ознак 'ОСТАННІХ ДНІВ'. Амінь.

Метою наведених вище зауважень було усунути заперечення згідно зі Святим Письмом і приготувати розум читача до того, що буде далі.

ВМ. МІЛЛЕР,

Лоу-Гемптон, шт. Нью-Йорк. 3 грудня 1847. Джеймс Вайт, Сон брата Міллера, 1-6.

1. «Скринька» символізує великі істини Біблії, що стосуються другого пришествя Господа нашого Ісуса Христа, які були дані братові Міллеру для проголошення світові.
 2. «Прикріплений ключ» був його способом тлумачення пророчого Слова — порівняння Писання з Писанням — Біблія — сама собі тлумач. Цим ключем брат Міллер відкрив «скриньку», або велику істину про пришествя, світові.
 3. 'Коштовності, діаманти тощо' 'усіляких родів і розмірів', так 'прекрасно розміщені на своїх відповідних місцях у ларці', представляють дітей Божих, [Малахії 3:17,] з усіх церков і майже з кожного стану та становища життя, які прийняли віру в пришествя і, як було видно, зайняли сміливу позицію на своїх відповідних місцях у святій справі істини. Поки вони діяли в такому порядку, кожен, виконуючи свій обов'язок і смиренно ходячи перед Богом, 'вони відбивали світові світло і славу', з якими могла зрівнятися лише Церква за днів апостолів. Вістка, [Об'явлення 14:6,7,] йшла, так би мовити, на крилах вітру, а запрошення, 'Прийдіть, бо все вже готове,' [Лука 14:17.] поширювалося з силою та дієвістю.
 4. «Люди почали приходити, спочатку їх було небагато, але згодом зібрався натовп». Коли вчення про пришествя вперше проповідували брат Міллер та ще зовсім небагато інших, воно мало лише незначний вплив, і пробуджених ним було вкрай мало; але з 1840 по 1844 рік, де б його не проповідували, вся громада була пробуджена.
 5. Коли ангел, що летить [Об'явлення 14:6-7], уперше почав проповідувати вічне Євангеліє: "Бійтеся Бога і віддайте Йому славу; бо настала година Його суду", багато хто вигукував від радості з огляду на пришествя Ісуса та відновлення; згодом вони ж противилися, глузували та насміхалися з істини, що незадовго перед тим наповнювала їх радістю. Вони перемішали й розсіяли дорогоцінні камені. Це приводить нас до осені 1844 року, коли розпочався час розсіювання.
- Зверніть на це увагу: Саме ті, що колись «вигукували від радості», вчинили замішання й розсіяли коштовності. І від 1844 року ніхто так дієво не розсіював отару й не збивав її з дороги, як ті, що колись проповідували істину й тішилися нею; але згодом заперечили справу Божу й виконання пророцтва в нашому минулому адвентистському досвіді.
6. «Несправжні коштовності та фальшива монета», розсіяні серед справжніх, очевидно представляють собою фальшивих навернених, або «чужих дітей» [Осія 5:7], від того часу, як двері були зачинені 1844 року.
 7. «Бруд і стружки, пісок і всякого роду непотріб» означають різноманітні та численні помилки, які були внесені у середовище віруючих у Другий Прихід з осені 1844 року. Тут я зупинюся на деяких із них.

1. Позиція, яку деякі «пастирі» самовпевнено зайняли відразу після того, як було проголошено Опівнічний клич, а саме що урочиста розтоплююча сила Святого Духа, яка супроводжувала рух сьомого місяця, була месмеричним впливом. Джордж Сторрс був одним із перших, хто зайняв цю позицію. Див. його писання у кінці 1844 року в «Midnight-Cry», що тоді видавалася в місті Нью-Йорк. Дж. В. Хаймс на Олбанській конференції навесні 1845 року сказав, що рух сьомого місяця породив месмеризм завглибшки сім футів. Про це мені сказав той, хто був присутній і чув цей вислів. Інші, хто брав активну участь у кличі сьомого місяця, згодом оголосили той рух ділом диявола. Приписувати діло Христа і Святого Духа дияволу було в днях нашого Спасителя блюзнірством, і це є блюзнірство й тепер. 2. Численні експерименти щодо визначеного часу. Відтоді як 2300 днів закінчилися 1844 року, різні особи неодноразово встановлювали інші дати їх завершення. Роблячи це, вони усунули «віхи» і навели темряву та сумнів на весь адвентний рух. 3. Спиритизм з усіма його вигадками та ексцесами. Ця підступність диявола, яка звершила жадливу справу смерті, дуже доречно представлена як «стружки» та «всякий непотріб». Багато з тих, хто випив отруту спиритизму, визнавали істинність нашого минулого адвентного досвіду, і через цей факт багато хто був приведений до віри, що спиритизм був природним плодом віри в те, що Бог керував великими адвентними рухами 1843 і 1844 років. Петро, говорячи про тих, хто мав «вводити згубні ереси, навіть зрікаючись Господа, Який їх купив», каже: «**ЧЕРЕЗ ЯКИХ ШЛЯХ ІСТИНИ БУДЕ ЗЛОСЛОВЛЕНИЙ.**» 4. С. С. Сноу, який заявляє, що він «Пророк Ілля». Цей чоловік у своїй дивній і буйній діяльності також зіграв свою роль у цій справі смерті, і його курс мав тенденцію сприяти знеславленню істинної позиції для святих, що очікують, у думках багатьох щирих душ.

До цього переліку помилок я міг би додати ще багато інших, як-от «тисяча років» з Об'явлення 20:4, 7 — у минулому, 144 000 з Об'явлення 7:4; 14:1, ті, що «встали й вийшли з гробів» після воскресіння Христа, доктрина «без діл», доктрина знищення немовлят, і т. ін., і т. ін. Ці помилки так завзято поширювалися й наполегливо нав'язувалися стадові, яке очікувало, що на той час, коли брат Міллер мав сон, істинні коштовності були «усунуті з виду», і слова пророка були доречні — «І суд відвернуто назад, і справедливість стоїть далеко», і т. ін., і т. ін. Див. Ісаїя 56:14.

Тоді в країні не було жодного адвентистського часопису, який відстоював справу теперішньої істини. «Day-Dawn» була останньою, що захищала істинну позицію малого стада; але вона згасла за кілька місяців до того, як Господь дав братові Міллеру цей сон; і у своєму передсмертному конанні вказала втомленим, зітхаючим святим на 1877 рік, що тоді ще був за тридцять років у майбутньому, як на час їхнього остаточного визволення. Горе! Горе! Не дивно, що брат Міллер у своєму сні «сів і заплакав» над цим сумним станом речей.

8. Скринька символізує адвентну істину, яку брат Міллер оприлюднив світові, як це окреслено притчею про десять дів. Матвія 25:1–11. По-перше, час — 1843 рік; по-друге, час зволікання; по-третє, опівнічний крик у сьомому місяці 1844 року; і, по-четверте, зачинені двері. Ніхто з тих, хто читав часописи Другого Приходу від 1843 року, не заперечить, що брат Міллер відстоював ці чотири важливі пункти в адвентній історії.

Цю гармонійну систему істини, або «скриньку», було розірвано на частини й розкидано серед мотлоху тими, хто відкинув власний досвід і заперечив самі ті істини, які вони разом із братом Міллером так безстрашно проповідували світові.

9. Чоловік із 'щіткою для бруду' уособлює ясне світло теперішньої істини, як воно відкривається третьою ангельською вісткою [Об'явлення 14:9-12,], яка нині очищає останок від помилок. Справа теперішньої істини почала оживати навесні 1848 року і відтоді піднімається та набирає сили донині. 'Щітка для бруду' рухається, і помилки відступають перед ясним світлом істини, а деякі з дорогоцінних каменів, які ще зовсім недавно були вкриті й приховані від очей темрявою та помилкою, тепер стоять у ясному світлі теперішньої істини.

Ця праця виявлення коштовностей і очищення від омани швидко зростає й покликана йти вперед із дедалі більшою силою, аж доки всі святі не будуть відшукані й не приймуть печать Живого Бога. Порівняйте це з тридцять четвертим розділом Єзекіїля, і ви побачите, що Бог обіцяв зібрати Своє стадо, яке було розпорошене в цей темний і хмарний день, від 1844 року. Перш ніж прийде Ісус, «мале стадо» буде зібране в «єдність віри». Ісус нині очищає «для Себе народ особливий, ревний до добрих діл», і коли Він прийде, Він знайде Свою «Церкву, що не має ні плями, ні зморшки, ані чогось подібного». «Його віяч у Його руці, і Він досконало очистить Свій тік і збере Свою пшеницю до житниці» тощо. Матвія 3:12.

10. Друга «скринька, значно більша й прекрасніша за попередню», у яку було зібрано розсіпані «дорогоцінні камені», «діаманти» та монети, означає широке поле живої теперішньої істини, у яке буде зібране розсіяне стадо, а саме 144 000, усі — з печаткою живого Бога. Жоден із дорогоцінних діамантів не залишиться в темряві. Хоч деякі не більші за вістря шпильки, їх не проминуть і не залишать осторонь у цей день, коли Бог збирає Свої коштовності. [Малахії 3:16–18] Він може послати Своїх ангелів і поспішно вивести їх, як вивів Лота із Содому. «Коротку справу вчинить Господь на землі». «І скоротить її в праведності». Дивіться Римлян 9:28. Джеймс Вайт, Виноски до сну брата Міллера.